

Lietā C-294/02

par prasību atbilstoši EKL 238. pantam, ko

2002. gada 12. augustā

cēla

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv G. Wilms , pārstāvis, kam palīdz R. Karpenstein ,
Rechtsanwalt , kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

AMI Semiconductor Belgium BVBA , iepriekš - Alcatel Microelectronics NV , Audenarde (Beļģija),
ko pārstāv Hallweger un R. Lutz , Rechtsanwälte ,

A-Consult EDV-Beratungsgesellschaft mbH (kas likvidējama) , Vīne (Austrija), ko pārstāv E.
Roehlich , Rechtsanwalt ,

Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry , Atēnas (Grieķija), ko pārstāv
advokāti Lienemeyer , U. Zinsmeister un D. Waelbroeck ,

ISION Sales + Services GmbH & Co. KG (kas likvidējama) , Hamburga (Vācija), ko pārstāv H.
Fialski un T. Delhey , Rechtsanwälte ,

Euram-Kamino GmbH , Hallbergmoos (Vācija), ko pārstāv Hallweger un R. Lutz , Rechtsanwälte ,

HSH Nordbank AG , iepriekš - Landesbank Kiel Girozentrale , Ķīle (Vācija), ko pārstāv B.
Treibmann un E. Meincke , Rechtsanwälte ,

InterTeam GmbH (kas likvidējama) , Itzehoe (Vācija), ko pārstāv Hallweger un R. Lutz ,
Rechtsanwälte ,

atbildētājas,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann , tiesnese R. Silva de Lapuerta un tiesneši K.
Lenaerts , S. von Bahr un K. Schieman (referents),

ģenerālvokāte J. Kokott ,

sekretāre M.-F. Contet , galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi

2004. gada 8. jūlijā,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē

2004. gada 23. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Sprieduma pamatojums

1. Savā prasības pieteikumā Eiropas Kopienų Komisija lūdz Tiesu kā solidāri atbildīgām
parādniecēm Beļģijas sabiedrībai AMI Semiconductor Belgium BVBA , iepriekš - Alcatel
Microelectronics NV (turpmāk tekstā - AMI Semiconductor) , Austrijas sabiedrībai A-Consult EDV
- Beratungsgesellschaft mbH (turpmāk tekstā - A-Consult) , Grieķijas sabiedrībai Intracom SA
Hellenic Telecommunications & Electronic Industry (turpmāk tekstā - Intracom) , kā arī četrām
Vācijas sabiedrībām - ISION Sales & Services GmbH & Co. KG , iepriekš - AllCon Gesellschaft für
Kommunikationstechnologie mbH (turpmāk tekstā - Ison) , Euram-Kamino GmbH (turpmāk
tekstā - Euram) , HSH Nordbank AG , iepriekš - Landesbank Kiel Girozentrale (turpmāk tekstā -
Nordbank) , un InterTeam GmbH (turpmāk tekstā - InterTeam) , - turpmāk tekstā - atbildētājas,
piespriet tai samaksāt 317 214 eiro, kam pieskaitīti procenti un ko veido to avansa maksājumu

atmaksa, ko Komisija, izpildot līgumu, kas tika noslēgts ar šīm sabiedrībā atbilstoši projektam Esprit Nr. 26927 (turpmāk tekstā - projekts), ar nosaukumu Electronic Commerce Fulfilment Service for the Electronics Industry (ECFS/E) [Elektroniskās tirdzniecības pasūtījumu izpildes dienests elektroniskajā rūpniecībā] (turpmāk tekstā - līgums).

I - Prāvas fakti

A - Līgums

2. 1998. gada 8. jūnijā Eiropas Kopiena, ko pārstāv Komisija, ar atbildētājām noslēdza līgumu par finanšu atbalstu, kas atbildētājām piešķirts projekta īstenošanai.

3. Līgums tika sagatavots angļu valodā. Saskaņā ar tā 10. panta noteikumiem, to reglamentē Vācijas tiesības.

4. Atbildētājām, saskaņā ar līguma 1. panta 1.1. punktu, līgums attiecībā pret Komisiju saistībā ar I pielikumā paredzētajiem darbiem bija jāizpilda kopīgi un solidāri noteiktajā 18 mēnešu laika posmā.

5. Līguma 1. panta 1.2 punkts nosaka:

Force majeure gadījumā (tai skaitā streika, lokauta un citos gadījumos, ko līgumslēdzējas parasti nevar kontrolēt) līgumslēdzējas pieliek pienācīgas pūles, lai sasniegtu projektā paredzētos rezultātus un izpildītu tās līgumslēdzējas pienākumus, kuras darbība ir traucēta. Līgumslēdzējai nav jāveic nekādi pasākumi tādos apstākļos, ko tā nevar pienācīgi kontrolēt, vai atmaksāt summas, kas jāmaksā līgumslēdzējai, kuras darbība ir traucēta, ja vien tā pati nav veicinājusi šos darbības traucējumus. Par pasākumiem, kas veicami force majeure gadījumā, līgumslēdzējas puses savstarpēji vienojas.

1. Līguma mērķi

6. Saskaņā ar līguma 1. panta 1.1 punktu, tā priekšmets bija līguma I pielikumā paredzēto darbu izpilde.

7. Saskaņā ar projekta satura kopsavilkumu, kas iekļauts šā pielikuma pirmajā daļā, tā mērķis bija ļaut elektroniskās rūpniecības uzņēmumiem bez starpniekiem savstarpēji pārdot papildu pusvadītāja sastāvdaļas un tādējādi samazināt darījumu izmaksas. Projekta īstenošana atviegloja šo situāciju:

- apkopojot papildu piedāvājumus un neapmierinātos pieprasījumus pēc sastāvdaļām pasaules mērogā;
- atbalstot tirdzniecības procesu, kas saistīts ar uzsāktiem tirdzniecības darījumiem;
- īstenojot kravas pārvadājumus un sniedzot deklarācijas, kas vajadzīgas pirkuma - pārdevuma līgumu izpildei, un
- paplašinot elektronisko tirdzniecību, uzsākot tās izmantošanu arī elektronikas nozarē.

Saskaņā ar šo pašu kopsavilkumu, šis projekts elektroniskajai rūpniecībai jāva:

- paplašināt preču noieta tirgu un samazināt darbības izmaksas, pateicoties globālas informācijas apmaiņas tehnoloģiju izmantošanai;
- elektronisko tirdzniecību izmantot bez robežām pasaules ekonomikas ietvaros.

Minētajā kopsavilkumā paredzēti šādi trīs galvenie mērķi:

- dažādu elektroniskajai rūpniecībai svarīgu pakalpojumu integrācija;
- tādu efektīvai biržas sistēmai piemērotu saskarņu ieviešana, ko paredzēts iekļaut nākotnes lietotāju un pakalpojumu sniedzēju informācijas tehnoloģiju profesionālajā vidē;
- elektroniskās tirdzniecības pieaugošas attīstības veicināšana elektroniskās rūpniecības nozarē, tai skaitā to līdzekļu attīstība, ar ko paredzēts norēķināties par sistēmas izmantošanu (papildu sastāvdaļa), un to kvantitatīvo līdzekļu attīstība, ar ko paredzēts noteikt izmaksu/efektivitātes rādītāju uzlabošanas pēc projekta īstenošanas.

2. Plānotā darbu norise

8. Saskaņā ar līguma 2. panta 2.1 punktu, p rojekta izpildes termiņš bija 18 mēneši, sākot no 1998. gada 1. maija, t. i., 1999. gada oktobra beigās.

9. No līguma I pielikuma otrās nodaļas 2. sadaļas 2.2. punkta izriet, ka plānotie darbi bija sagrupēti 8 darbu programmās (workpackages), kurās pavisam vajadzēja iekļaut 29 pakalpojumus (deliverables). Pirmā no šīm programmām paredzēja šādus pakalpojumus:

Darba programma Nr. 1 - Atbilstošu tirdzniecības procedūru identificēšana

Uzdevums Nr. 1.1 Komerccapstrāde lietotāja atrašanās vietā (0 - 2 mēneši)

Sastāvdaļu iegādāšanās process

Pārpalikušo sastāvdaļu kontrole un pārvietošana

Kvalitātes kontroles process (ISO 9000 u. c.)

Citi piegādātāji

Pielāgotas maksāšanas metodes

Jaunas maksāšanas metodes

Uzdevums Nr. 1.2 Programmatūras saskarnes (0 - 2 mēneši)

Saskarnes ar tirdzniecības programmatūru, ko izmanto rūpnieciskie lietotāji

Programmatūras saskarnes - bankas

Programmatūras saskarnes - pārvadātāji

SAP īpašo parametru noteikšana (starpuzņēmumu saskarņu standarts)

Uzdevums Nr. 1.3 Informācijas tehnoloģiju vides novērtējums (0 - 2 mēneši)

Personālais dators, darbstacija, vietējais tīkls

Personālo datoru un tīkla izmantošanas sistēmas

Internet un Intranet piekļuve

10. Līguma I pielikuma otrās nodaļas 2. sadaļas 2.2 punktā iekļautas arī tabulas, kurās noteiktas līgumslēdzēju īpašās funkcijas dažādu darba programmu izpildei.

11. Pirmajā darba programmā, atbilstoši tabulai, kas iekļauta līguma I pielikuma 40. un 41. lappusē, funkciju sadalījums ir šāds:

>lt>0

3. Kontrole, ko veic Komisija

12. Līguma II pielikuma 8. pantā paredzēta iespēja, ka Komisijai līguma pārvaldīšanā var palīdzēt eksperti. Šajā gadījumā konkrētajai iestādei bija jāveic atbilstoši pasākumi, lai garantētu, ka minētie eksperti neizpauž vai neizmanto tiem sniegto konfidenciālo informāciju. Ar šiem ekspertiem saistīta izsmeljoša informācija iepriekš bija jāpaziņo līgumslēdzējām pusēm, kas noslēgušas līgumu ar Komisiju, un Komisijai bija attiecīgi jāņem vērā iebildumi, ko izteikušas līgumslēdzējas un kas pamatoti ar leģitīmiem, ar tirdzniecību saistītiem iemesliem.

4. Finanšu noteikumi

13. Saskaņā ar līguma 3. pantu tika aprēķināts, ka kopējās atmaksājamās projekta izmaksas ir ECU 1 080 000. Šajā pašā pantā paredzēts, ka Kopienai jāsedz līdz pat 50 % no šīm izmaksām, nepārsniedzot maksimālo summu ECU 540 000. Izmaksu bāze, kas jāņem vērā, bija noteikta līguma I pielikumā, bet līguma II pielikuma 18. līdz 20. pantā bija iekļauti precīzi kritēriji, kas jāpiemēro, aprēķinot atmaksājamās izmaksas.

14. Līguma I pielikuma 6. lappusē iekļautajā veidlapā Nr. 1 kopējās atmaksājamās summas sadalījums starp atbildētājām bija šāds:

- InterTeam : ECU 153 500;

- Ision : ECU 70 000;

- Euram : ECU 40 000;
- Nordbank : ECU 10 000;
- AMI Semiconductor : ECU 97 000;
- Intracom : ECU 68 000;
- A-Consult : ECU 101 500.

15. Līguma I pielikuma 56. un 57. lappusē iekļautajā veidlapā Nr. 5.3 precizēts katras līgumslēdzējas darbs, kas izteikts vienas personas darba mēnešos un kas tai jāveic, izpildot katru pakalpojumu.

16. Saskaņā ar līguma 4. pantu, Komisijai savs finansiālais ieguldījums sabiedrībām bija jāpārskaita šādi:

- ECU 270 000 avansa maksājums, kas jāpārskaita divu mēnešu laikā pēc tam, kad līgumu parakstījusi pēdējā līgumslēdzēja puse;
- periodiskie pārskaitījumi, kas jāveic divu mēnešu termiņā pēc tam, kad apstiprināti dažādi periodiskie ziņojumi par darbu izpildes gaitu un atbilstošo izmaksu saraksti, avansa maksājumam un periodiskajiem maksājumiem kopumā nepārsniedzot ECU 486 000;
- kopējā izmaksājamā finansiālā ieguldījuma atlikusī daļa (ECU 54 000 garantijas nauda), kas jāizmaksā divu mēnešu termiņā, skaitot no pēdējā ziņojuma, dokumenta vai citu projektā paredzēto pakalpojumu un galīgā darbu izpildes posma izmaksu saraksta apstiprināšanas.

17. Līguma II pielikuma 23. panta 23.2 punktā paredzēts, ka visi Komisijas veiktie maksājumi bija jāuzskata par avansa maksājumiem līdz brīdim, kad tika apstiprināti attiecīgie pakalpojumi vai, ja šāda apstiprināšana nenotika, līdz brīdim, kad tika apstiprināts galīgais ziņojums.

5. Atmaksāšana

18. Saskaņā ar līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punktu, līgumslēdzējas apņēmas nekavējoties Komisijai atmaksāt finansiālā ieguldījuma starpību gadījumā, ja kopējais finansiālais ieguldījums, kas Komisijai jāsniedz projektam, būtu mazāks par tās veikto pārskaitījumu kopējo summu.

19. Minētā II pielikuma 5. panta 5.3 punkta a) apakšpunkta i) daļā paredzēta iespēja, ka Komisija "nekavējoties un rakstveidā var lauzt līgumu, ja Komisija pieprasījusi veikt darbības, ar kuru palīdzību paredzēts saprātīgā termiņā, kas nevarētu būt īsāks par mēnesi un kas norādīts rakstveidā, novērst līguma neizpildi, un ja šīs darbības nav atbilstoši veiktas.

20. Līguma II pielikuma 5. panta 5.4 punktā paredzēts, ka līguma laušanas gadījumā Kopiena piedalās vienīgi to izmaksu segšanā, kas saistītas ar projektā paredzētajiem pakalpojumiem, ko atzinusi Komisija, kā arī citu atbilstošu un pieņemamu izmaksu segšanā, tostarp finansiāla rakstura saistību izpildē.

21. Saskaņā ar šo pašu noteikumu, ja līgums tiek laužts atbilstoši līguma II pielikuma 5. panta 5.3 punkta a) apakšpunktam, visām atmaksājamām summām, iesniedzot rakstisku lūgumu, attiecībā uz laika periodu, kas pagājis no līdzekļu saņemšanas līdz to atmaksāšanai, var pievienot procentus, kas jāaprēķina saskaņā ar likmi, kura ir par 2 % augstāka nekā tā, ko Eiropas Monetārais institūts piemēro darbībām, kas tiek veiktas, izmantojot ECU.

6. Šķīrējklauzula

22. Līguma II pielikuma 7. pantā ir iekļauta šķīrējklauzula, kas formulēta šādi:

Tikai Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesa un - apelācijas gadījumā - Eiropas Kopienų Tiesa ir kompetenta izskatīt strīdus starp Komisiju un līgumslēdzējām par šā līguma spēkā esamību, piemērošanu un interpretāciju.

B - Līguma izpilde

23. Projekta ECFS/E īstenošana tika uzsākta 1998. gada maijā.

24. 1998. gada 15. decembrī līgumslēdzējas nodeva Komisijai ziņojumu, kurš attiecās uz sešu mēnešu periodu un kurā bija aprakstīti sasniegtie mērķi. Šajā ziņojumā līgumslēdzējas paziņoja,

ka pilnībā sniegušas dažādus pakalpojumus, kas paredzēti darba programmās Nr. 1, Nr. 2 un Nr. 3.

25. Lai pārbaudītu līgumslēdzēju ziņojumos izklāstītos rezultātus, Komisija izteica priekšlikumu izveidot kontroles grupu (Review Team). Saņemot informāciju par Komisijas ieteiktajiem ekspertiem un jo īpaši to curriculum vitae , InterTeam , 1999. gada 8. aprīlī nosūtot vēstuli, deva savu piekrišanu divu kandidātu - Guida kunga un Ouzounis kunga - iecelšanai.

26. 1999. gada 11. jūnija sanāksmē, kurā piedalījās līgumslēdzējas un Komisija, kontroles grupa sniedza savu pirmo pārbaudes ziņojumu. Šajā ziņojumā tā norādīja uz nopietniem trūkumiem projekta izpildē. Pamatojoties uz šiem secinājumiem, minētā grupa pasludināja, ka projekts tiek apturēts līdz 1999. gada 1. jūlijam, un uzaicināja atbildētājas sniegt tai visu vajadzīgo informāciju, kas pierāda, ka tās novērsušas izpildes trūkumus, kuri norādīti pārbaudes ziņojumā.

27. 1999. gada 18. jūnija vēstulē Komisija apkopoja 1999. gada 11. jūnija sanāksmē pieņemtos lēmumus. Tā arī šajā gadījumā saskaņā ar līguma II pielikuma 5. panta 5.3 punkta a) apakšpunkta i) daļu atbildētājām noteica papildu termiņu un draudēja lauzt līgumu. Nosūtot vēstules 1999. gada 29. jūnijā un 14. jūlijā, šī iestāde atkārtoti apstrīdēja to, ka līgumslēdzējas būtu izpildījušas savas līgumsaistības, un pieprasīja, lai tās viena mēneša laikā novērstu darbu neizpildi, kā arī konstatētos trūkumus.

28. 1999. gada jūlija sākumā atbildētājas iesniedza Komisijai ziņojumu, kas attiecās uz divpadsmit mēnešu periodu un kurā bija aprakstīti sasniegtie mērķi. Saskaņā ar šo ziņojumu, tās projektu bija izpildījušas atbilstoši līgumam.

29. 1999. gada 5. jūlijā kontroles grupa iesniedza otru pārbaudes ziņojumu, kurā bija ņemta vērā informācija, kas iekļauta ziņojumā par divpadsmit mēnešos sasniegto progresu, un citi līgumslēdzēju iesniegtie papildu dokumenti. Šajā ziņojumā galvenokārt tika kritizēti visi pakalpojumi kopumā. Daļa no šiem pakalpojumiem tomēr tika pieņemta, lai gan tos uzskatīja par nenozīmīgiem.

30. Neraugoties uz to, ka 1999. gada 8. septembra sanāksmē atbildētājas iesniedza jaunu paziņojumu, kurā norādīti pilnīgi visi sasniegtie mērķi, kontroles grupa neatteicās no sava slēdziena.

31. 1999. gada 21. decembrī nosūtot vēstuli InterTeam , Komisija pasludināja, ka lauž līgumu ar atpakaļejošu spēku, sākot no 1999. gada 8. septembra.

C - Komisijas veiktie maksājumi un atmaksāšanas lūgums

32. Stājoties spēkā Padomes 1997. gada 17. jūnija Regulai (EK) Nr. 1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz eiro ieviešanu (OV L 162, 1. lpp.), atbilstoši šīs regulas 2. panta 1. punktam visas norādes uz ECU tikai aizstātas ar norādēm uz eiro, ievērojot kursu - viens eiro pret vienu ECU.

33. Atbilstoši līguma noteikumiem Komisija atbildētājām pārskaitīja šādas summas:

- 270 000 eiro - 1998. gada 8. jūnijā;

- 191 394 eiro - 1999. gada 6. maijā attiecībā uz periodu no 1998. gada 1. maija līdz 31. oktobrim.

Tādējādi kopējā avansa maksājumu summa sasniedz 461 394 eiro.

34. 1999. gada 21. decembrī Komisija atbildētājām nosūtīja vēstuli, pieprasot atmaksāt 317 214 eiro, kas atbilst starpībai starp 461 394 eiro lielu summu, kura faktiski izmaksāta, un 144 180 eiro lielu summu, kura, atbilstoši aprēķiniem, ir finansiālais ieguldījums, kas tai bija jāizmaksā.

35. Atbilstoši tabulai, kas iekļauta prasības pieteikumā, šīs summas, kuras izteiktas eiro, saskaņā ar Komisijas norādījumiem starp atbildētājām tiek sadalītas šādi:

>lt>1

A = maksimālais atbalsts atbilstoši līgumam, B = faktiski pārskaitītā summa, C = apstiprinātais atbalsts, D = atmaksājamā summa (B - C)

D - Trīs atbildētāju likvidācija

1. InterTeam

36. 1999. gada 22. decembrī InterTeam kopsapulce nolēma likvidēt sabiedrību. 2001. gada 17. jūlijā InterTeam iesniedza savu bilanci, kas sagatavota 1999. gada 31. decembrī un kas, saskaņā ar tās norādījumiem, atbilda likvidācijas balancei. Šī balance liecināja par DEM 695 605,33 (proti, 355 657,35 eiro) deficītu, ko nevarēja segt no attiecīgajiem šīs sabiedrības līdzekļiem. 2001. gada 8. novembrī InterTeam tika izslēgta no uzņēmumu reģistra.

2. A-Consult

37. 2002. gada 10. jūlijā pret A-Consult tiesā tika uzsākta tiesvedība, un pašreizējais likvidators Roehlich kungs tika iecelts par šīs sabiedrības tiesas administratoru.

38. A-Consult vēlāk atsauc maksātnespējas pieteikumu, jo atbilstoši Austrijas tiesību aktu noteikumiem par maksātnespēju maksātnespējas process jau bija izbeigts un 2002. gada 25. jūlijā bija uzsākts likvidācijas process (Anschlußkonkursverfahren).

3. Ision

39. 2002. gada 19. jūlijā tika uzsākts maksātnespējas process pret Ision un par šīs sabiedrības tiesas administratoru tika iecelts Fialski kungs.

II - Par Kopienų Tiesu kompetenci

Atbilstošās tiesību normas

40. Saskaņā ar EKL 238. panta noteikumiem:

Tiesas kompetencē ir sniegt spriedumus [lemt] saskaņā ar visām šķīrējklauzulām, kas ietvertas publisko tiesību vai privāttiesību līgumos, kurus noslēgusi Kopiena vai kuri noslēgti tās vārdā.

41. EKL 225. panta 1. punkts pēc Nicas Līguma pieņemšanas nosaka:

Pirmās instances tiesas kompetencē ir izskatīt un izlemt pirmajā instancē lietas, kas minētas 230., 232., 235., 236. un 238. pantā, izņemot tiesas palātām nodotās lietas un lietas, kuras saskaņā ar Statūtiem ir vienīgi Tiesas jurisdikcijā. Statūtos var paredzēt, ka Pirmās instances tiesas jurisdikcijā ir arī citu kategoriju lietas.

Par lēmumiem, ko Pirmās instances tiesa pieņem saskaņā ar šo punktu, apelāciju Tiesā var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem un saskaņā ar Statūtos paredzētiem nosacījumiem un ierobežojumiem.

42. Tiesas Statūtu 51. pants tajā versijā, kas bija spēkā līdz 2004. gada 31. maijam, pirms stājās spēkā Padomes 2004. gada 26. aprīļa Lēmums 2004/407/EK, Euratom, ar ko groza Tiesas Statūtu 51. un 54. pantu (OV L 132, 5. lpp.), noteica:

Atkāpjoties no noteikuma, kas iekļauts EK līguma 225. panta 1. punktā [...], Tiesas jurisdikcijā ir lietas, ko ierosina dalībvalstis, Kopienų iestādes un Eiropas Centrālā banka.

A - Šķīrējklauzulas piemērojamība

43. Līguma II pielikuma 7. pantā paredzētā šķīrējklauzula, kuras noteikumi atspoguļoti šā sprieduma 22. punktā, atbilstoši tās formulējumam, paredz, ka tikai Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas kompetencē ir pirmajā instancē izlemt visas lietas, kas var rasties saistībā ar līgumiem.

44. Nevar tomēr apšaubīt to, ka Pirmās instances tiesas un Tiesas kompetenču sadales sistēma, kas paredzēta EK līgumā, kā arī šim līgumam pievienotajos Tiesas Statūtos, prasības pieteikuma iesniegšanas dienā neparedzēja iespēju, ka Pirmās instances tiesa var izskatīt prasības, ko iesniegusi Kopienų iestāde, kā tas ir šajā gadījumā.

45. Šā iemesla dēļ pēc tam, kad prasības pieteikums sākotnēji bija iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā, to atbilstoši Tiesas Statūtu 54. pantam nodeva Tiesas kanceļajai.

46. Lai arī puses nav apstrīdējušas Kopienų Tiesu kompetenci, šīm tiesām, kā jau to savu secinājumu 53. punktā pamatoti norādījusi ģenerālvokāte, administratīvi jāpārbauda šķīrējklauzulas piemērojamība.

47. Tādējādi jautājums ir par to, vai Pirmās instances tiesas norādīšana šķīrējklauzulā var radīt Kopienų Tiesām kompetenci saskaņā ar EKL 238. pantu, kas kompetenci piešķir jo īpaši Tiesai.

48. Uz uzdoto jautājumu jāatbild apstiprinoši šādu iemeslu dēļ.

49. Kā to savu secinājumu 59. punktā norādījusi ģenerālvokāte, no Līgumā izmantotā vārda Kopienas tiesa izriet, ka ar to nav domāta jebkura Kopienas tiesa, bet gan Kopienas iestāde, t. i., Tiesa vai Pirmās instances tiesa. Tādējādi EKL 238. pantā iekļautā norāde uz Tiesu jāsaprot kā norāde uz šo iestādi, un tieši šī pēdējā iestāde ir jāparedz līgumā, lai kompetenci varētu piešķirt kādai no Kopienas tiesām.

50. Līgumā nav paredzēts neviens īpašs noteikums, kas izmantojams šķīrējklauzulā. Šajos apstākļos jebkurš noteikums, kas norāda, ka pusēm ir nodoms izvairīties nodot iespējamus strīdus izskatīšanai valsts tiesām, lai tos nodotu Kopienas tiesām, jāuzskata par pietiekamu, lai radītu šo pēdējo kompetenci saskaņā ar EKL 238. pantu.

51. Tā kā [šķīrējklauzulā] ir norādīta Pirmās instances tiesa, šis kritērijs ir skaidri izpildīts un nav jāinterpretē šķīrējklauzula, ņemot vērā līgumam piemērojamo likumu.

52. Tas, ka puses maldības dēļ centušās noskaidrot, kura tiesa tieši domāta ar iestādi Tiesa, kam vajadzēja uzņemties risināt to strīdus, un ka šķīrējklauzula tādējādi daļēji nav spēkā, nerada šķēršļus skaidri izteiktam pušu nodomam izvairīties savus iespējamus strīdus nodot izskatīšanai valsts tiesām, lai tie tiktu nodoti Kopienas tiesām.

53. Tādējādi Tiesas kompetencē ir lemt par Komisijas iesniegto prasību, kā arī par Intracom iesniegto pretprasību.

III - Par tās prasības pieņemamību, kas celta pret trim atbildētājām, kuras tiek likvidētas vai ir jau likvidētas

54. Trīs no atbildētājām, proti, InterTeam, A-Consult un Ision, apstrīd prasības pieņemamību, ciktāl tā attiecas uz šīm sabiedrībām, galvenokārt pamatojoties uz to, ka prasības iesniegšanas dienā tās atradās dažādās maksātnespējas procesa stadijās.

A - Atbilstošās tiesību normas

1. Kopienas tiesības

55. Padomes 2000. gada 29. maija Regulā (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.), kas tika pieņemta saskaņā ar EKL 61. panta c) punktu un EKL 67. panta 1. punktu, paredz šādus apsvērumus:

2) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai pārrobežu maksātnespējas procedūras darbotos efektīvi, un ir jāpieņem šī regula, lai sasniegtu mērķi, kas ietilpst tiesiskās sadarbības civillietās jomā, kā paredzēts Līguma 65. pantā.

3) Uzņēmumi arvien vairāk veic pārrobežu darbības, un tāpēc tās arvien vairāk regulē Kopienas tiesību akti. Šādu uzņēmumu maksātnespēja ietekmē arī pareizu iekšējā tirgus darbību, un ir vajadzīgs Kopienas akts, kas prasa saskaņot pasākumus, kurus veic attiecībā uz maksātnespējīga parādnieka aktīviem.

4) Pareizas iekšējā tirgus darbības labad ir jāizvairās no personu stimulēšanas pārvietot aktīvus vai tiesvedību no vienas dalībvalsts uz citu nolūkā iegūt labvēlīgāku tiesisko statusu (labvēlīgākas tiesas piekritības izvēle).

[..]

8) Lai sasniegtu mērķi uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru efektivitāti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka šajā jomā noteikumi par piekritību, atzīšanu un piemērojamo tiesību aktu būtu ietverti Kopienas tiesību aktā, kas ir saistošs un tieši piemērojams dalībvalstīs.

56. Šajā pašā regulā iekļauti šādi noteikumi:

"3. pants

Starptautiskā piekritība

1. Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.

2. Ja parādnieka galveno interešu centrs atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, citas dalībvalsts tiesu piekritībā ir sākt maksātnespējas procedūras pret parādnieku tikai, ja šīs citas dalībvalsts teritorijā parādniekam pieder uzņēmums. Šīs procedūras attiecas tikai uz tiem parādnieka aktīviem, kas atrodas pēdējā minētā dalībvalstī.

[..]

4. pants

Piemērojamie tiesību akti

1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, uz maksātnespējas procedūru un tās sekām attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kuras teritorijā šāda procedūra ir sāкта, turpmāk procedūras sākšanas valsts.

2. Procedūras sākšanas valsts tiesību akti paredz nosacījumus šādu procedūru sākšanai, to izpildei un izbeigšanai. Cita starpā tie nosaka:

[..]

f) maksātnespējas procedūru ietekmi uz procedūrām, ko uzsākuši individuāli kreditori, izņemot tiesvedībā esošas lietas;

[..]

16. pants

Principi, [kas attiecas uz maksātnespējas procedūras atzīšanu]

1. Visus nolēmumus, kas sāk maksātnespējas procedūru, ko izdara dalībvalsts tiesa, kurai ir piekritība saskaņā ar 3. pantu, atzīst visās citās dalībvalstīs no brīža, kad tie stājas spēkā procedūras sākšanas valstī.

Šo noteikumu piemēro arī, ja, ņemot vērā viņa statusu, maksātnespējas procedūras pret parādnieku nevar ierosināt citās dalībvalstīs.

2. Šīs regulas 3. panta 1. punktā minētās procedūras atzīšana pieļauj sākt 3. panta 2. punktā minēto procedūru citas dalībvalsts tiesā. Pēdējā procedūra ir sekundāra maksātnespējas procedūra III nodaļas nozīmē.

17. pants

Atzīšanas sekas

1. Nolēmumam, ar ko sāk 3. panta 1. punktā minēto procedūru bez turpmākām formalitātēm ir tādas pašas sekas visās citās dalībvalstīs kā saskaņā ar tiesību aktiem procedūras sākšanas valstī, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi un ciktāl šajā citā dalībvalstī nav sāкта 3. panta 2. punktā minētā procedūra.

2. Šīs regulas 3. panta 2. punktā minētās procedūras sekas nedrīkst apstrīdēt citās dalībvalstīs. Visi kreditora tiesību ierobežojumi, jo īpaši maksājumu atlikšana vai parāda dzēšana, rada ietekmi aktīviem, kas atrodas citas dalībvalsts teritorijā, tikai tiem kreditoriem, kuri ir devuši savu piekrišanu.

[..]

40. pants

Pienākums informēt kreditorus

1. Tiklīdz kādā dalībvalstī ir sāкта maksātnespējas procedūra, šīs valsts tiesa, kurai ir piekritība, vai tās ieceltais likvidators nekavējoties informē zināmos kreditorus, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, domicils vai juridiskā adrese ir citās dalībvalstīs.

2. Minētā informācija, ko sniedz ar individuālu paziņojumu, cita starpā ietver termiņus, līgumsodus, kas noteikti attiecībā uz šiem termiņiem, struktūru vai iestādi, kas ir pilnvarota pieņemt prasījumu un citus noteiktos pasākumus. Šādā paziņojumā arī jānorāda, vai kreditoriem, kuru prasījumi ir prioritāri vai nodrošināti ar lietu tiesībām, ir jāiesniedz prasījumi.

2. Valsts tiesības

57. Vācijas tiesībās maksātnespējas procedūras uzsākšanai pret sabiedrību ir šādas sekas:

- Atbilstoši 1994. gada 5. oktobra Insolvenzordnung (Vācijas likums par maksātnespēju, BGBl. I , 2866. lpp., turpmāk tekstā - InsO) 80. pantam tajā versijā, kas piemērojama prāvā, sabiedrības manta jāpārvalda administratoram. Šī situācija saistīta ar tiesībām celt prasību un aizstāvēties tiesā, kas nozīmē, ka tiesu iestādes paziņojums par prasības pieteikumu, kurā tiek izvērtēta sabiedrība, jādara zināma nevis sabiedrībai, bet gan administratoram.

- Piemērojot InsO 87. pantu, kreditori var izvirzīt savus parāda prasījumus pret sabiedrību tikai atbilstoši noteikumiem par maksātnespējas procedūru. Tādējādi InsO 174. panta un turpmāko pantu noteikumi aizstāj likumā paredzētās prasības, ko reglamentē civilprocesa normas, un procesi, kas tieši uzsākti pret sabiedrību vai administratoru, nav pieļaujami.

58. Austrijas tiesībās Konkursordnung (Austrijas likums par maksātnespēju, RGBl. Nr. 337/1914, versija, kas piemērojama prāvā, turpmāk tekstā - KO) 6. panta 1. punkts aizliedz pēc tam, kad ir uzsākta maksātnespējas procedūra, uzsākt, kā arī turpināt jebkuras prāvas, kurās paredzēts pieteikt savas tiesības uz mantu, kas veido maksātnespējīgās sabiedrības masu.

B - Par tās prasības pieņemamību, kas celta pret InterTeam

59. AMI Semiconductor , Euram un InterTeam apgalvo, ka prasība, ciktāl tā attiecas uz InterTeam , nav pieņemama, jo 2001. gada 8. novembrī, t. i., deviņus mēnešus pirms tam, kad Komisija iesniedza prasības pieteikumu, šī sabiedrība tika izslēgta no uzņēmumu reģistra, un ka tādējādi tā šajā dienā bija zaudējusi savu tiesībspēju.

60. Kā ģenerālvokāte to norādījusi savu secinājumu 67. punktā, prasība pret sabiedrību ir nepieņemama tad, ja tās iesniegšanas dienā šai sabiedrībai nebija ne tiesībspējas, ne tiesību celt prasību tiesā. Šajā sakarā jāpiemēro likums, kas reglamentē konkrētās sabiedrības izveidošanu, proti, šajā gadījumā - Vācijas likums (skat. 1988. gada 27. septembra spriedumu lietā 81/87 Daily Mail and General Trust , Recueil p. 5483 , 19. punktu, un 2002. gada 5. novembra spriedumu lietā C-208/00 Überseering , Recueil p. I-9919 , 81. punktu).

61. Vācijas tiesībās neapšaubāmi sabiedrība ar ierobežotu atbildību (GmbH), piemēram, InterTeam , zaudē tiesības celt prasību tiesā, ja tās darbība tiek pārtraukta, kas liek iepriekš pieņemt, ka tā izslēgta no uzņēmumu reģistra pēc tam, kad pierādīts, ka tai nav mantas. Izslēgšana liek pieņemt, ka sabiedrībai nav mantas.

62. Lai principā būtu iespējams atspēkot šo pieņēmumu, kā rezultātā no reģistra izslēgtā sabiedrība atgūtu savas tiesības celt prasību tiesā, pretēji tam, ko uzsver Komisija, nepietiek vien apstiprināt, ka izslēgtās sabiedrības rīcībā vēl joprojām ir aktīvi. Komisijai būtu jāsniedz faktiski pierādījumi savu apgalvojumu pamatojumam, norādot, piemēram, pēc tās domām pastāvošos aktīvus un precizējot vismaz to aptuveno vērtību un tiesisko bāzi, kā arī attiecīgā gadījumā - konkrēto parādnieku.

63. Ja šādi norādījumi netiek nodrošināti, prasība jāatzīst par nepieņemamu, ciktāl tā vērsta pret InterTeam .

C - Par tās prasības pieņemamību, kas celta pret A-Consult un Ision

64. Prasības pieteikuma iesniegšanas dienā maksātnespējas procedūras pret šīm divām sabiedrībām tika uzsāktas saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem.

65. Piemērojot attiecīgos valsts noteikumus, proti, KO 6. pantu attiecībā uz A-Consult un InsO 87. pantu attiecībā uz Ision , prasība, ko iesniegusi Komisija, šajos apstākļos būtu jāatzīst par nepieņemamu, ja to celtu pret šīm sabiedrībām valsts tiesās.

66. EKL 238. pants kopā ar šķīrējklauzulu principā piešķir Kopienų Tiesām kompetenci risināt starp pusēm radušos strīdus.

67. Tomēr jautājums ir par to, kādā veidā šī kompetence jāizmanto attiecībā uz pusi, pret kuru uzsākta maksātnespējas procedūra. Šis jautājums ir vēl svarīgāks attiecībā uz procesuālajām tiesībām, kas piemērojamas Kopienų Tiesās.

68. Tā kā ne Tiesas Statūtos, ne tās Reglamentā nav īpašu noteikumu par tādu prasību izskatīšanu, kas iesniegtas pret pusēm, pret kurām uzsākts maksātnespējas process, piemērojamās normas jāizvēlas no dalībvalstu procesuālo tiesību kopējiem principiem šajā jautājumā.

69. Šķiet, ka lielākajā daļā dalībvalstu procesuālo tiesību kreditors nevar pret personu, pret kuru uzsākta maksātnespējas procedūra, parāda prasījumus izvirzīt atsevišķi, bet gan tikai ievērojot attiecīgos procedūras noteikumus, un ka šo normu neievērošanas gadījumā prasība ir nepieņemama. Minētajām valstīm ir pienākums abpusēji ievērot vienā no šīm valstīm uzsāktās procedūras. Tas izriet no Regulas Nr. 1346/2000, kuras 4. panta 2. punkta f) apakšpunktā paredzēts, ka maksātnespējas procedūras ietekmi uz atsevišķām tiesvedībām reglamentē tās valsts likums, kurā šī procedūra uzsākta, šajā gadījumā - Austrijas un Vācijas likums. Turklāt, saskaņā ar tās pašas regulas 16. un 17. pantu, maksātnespējas procedūras uzsākšana kādā dalībvalstī tiek atzīta visās pārējās dalībvalstīs un rada tajās sekas, ko tai piešķir tās valsts likums, kurā procedūra uzsākta.

70. Kā jau ģenerālvokāte to norādījusi savu secinājumu 84. un 85. punktā, Regulas Nr. 1346/2000 noteikumu mērķis, kā tas izriet jo īpaši no tās otrā, trešā, ceturtā un astotā apsvēruma, ir saglabāt maksātnespējas procedūru efektivitāti un labu koordināciju Eiropas Savienībā un tādējādi garantēt pieejamo aktīvu vienlīdzīgu sadali starp visiem kreditoriem. Kopienas iestādes gūtu nepamatotas priekšrocības salīdzinājumā ar pārējiem kreditoriem, ja tām dotu iespēju izvirzīt parādu prasījumus tiesvedībās, kas ierosinātas Kopienas tiesās, ja jebkāda tiesvedība valsts tiesās nebūtu iespējama.

71. Komisija turklāt nepamatoti cenšas atsaukties uz Regulas Nr. 1346/2000 40. pantu, pamatojoties uz divu ar pusi mēnešu ilgu laika posmu, kas pagājis no maksātnespējas procedūras uzsākšanas dienas 2002. gada 10. jūlijā līdz tās paziņošanai 2002. gada 23. septembrī, lai šajā gadījumā iebilstu pret šīs regulas piemērošanu. Pirmkārt, saskaņā ar minētās regulas 17. panta 1. punktu, maksātnespējas procedūras uzsākšana rada sekas citās dalībvalstīs, un tajā nav noteikts, ka būtu jāsniedz kāds paziņojums saskaņā ar tās pašas regulas 40. pantu. Otrkārt, pat ja Komisijas sniegto paziņojumu varētu uzskatīt par novēlotu, Regula Nr. 1346/2000 neparedz, ka šāda kavēšanās jebkādā veidā ietekmētu procedūras atzīšanu pārējās dalībvalstīs, ja paredzētas iespējamās tiesības uz visu to zaudējumu atlīdzību, kas radušies šā novēlotā paziņojuma rezultātā.

72. Attiecībā uz šiem apsvērumiem jāatzīst, ka Komisijas prasības pieteikumā formulētā prasība ir nepieņemama, ciktāl tā iesniegta pret A-Consult un Ison .

D - Par Komisijas papildu prasījumiem

73. Tiesas sēdē Komisija vēl iesniedza papildu prasījumus, kas vērsti uz to, lai tās prasību, kas iesniegta pret A-Consult un Ison , uzskatītu par tādu, kurā lūgts konstatēt, vai šie parādi ir pamatoti, lai pēc tam par tiem varētu izvirzīt prasījumus valstī notiekošajās maksātnespējas procedūrās.

74. Šie papildu prasījumi ir acīmredzami nepieņemami.

75. Pirmkārt, tie ir pretrunā Reglamenta 38. panta noteikumiem. Saskaņā ar šā panta noteikumiem, p usēm ir pienākums prasības pieteikumā norādīt strīda priekšmetu. Pat ja Reglamenta 42. pants ļauj ar zināmiem nosacījumiem iesniegt jaunus pamatus, puse tiesvedības gaitā nevar grozīt strīda priekšmetu (skat 1979. gada 25. septembra spriedumu lietā 232/78 Komisija/Francijs, Recueil p. 2729 , 3. punkts, un 1979. gada 18. oktobra spriedumu lietā 125/78 GEMA /Komisija, Recueil p. 3173 , 26. punkts). Jaunus prasījumus, kas pirmoreiz iesniegti tiesas sēdē, nevarēja pieņemt, lai atbildētājam faktiski neliegtu iespēju sagatavot savu atbildi un tādējādi nepārkāptu aizstāvības tiesības.

76. Otrkārt, šie prasījumi bija ārpus Kopienas Tiesu kompetences, kas tām piešķirta saskaņā ar piemērojamo šķirējklauzulu, jo tā šo kompetenci ierobežo, attiecinot to tikai uz strīdiem starp Komisiju un līgumslēdzējiem, bet prasībā konstatēt kādu noteiktu faktu saistībā ar maksātnespējas procedūru ir iesaistītas arī citas puses, proti, pārējie maksātnespējīgā uzņēmuma kreditori. Šajā sakarā var uzsvērt, ka Komisija nav uzsākusi nevienu procedūru, lai šīs puses iesaistītu šajā prāvā.

77. Visbeidzot, arī šā sprieduma 68. līdz 70. punktā izklāstītie apsvērumi ir piemērojami Komisijas papildu prasījumiem, kas šā iemesla dēļ jāatzīst par nepieņemamiem.

78. Tādējādi arī Komisijas papildu prasījumi jānoraida kā nepieņemami.

IV - Par tās prasības pamatotību, kas celta pret AMI Semiconductor , Intracom , Euram un Nordbank

79. Komisija atsaucas uz diviem juridiskiem pamatiem, lai pamatotu pieteikumus veikt maksājumus, kas iesniegti pret atbildētājām. Pirmkārt, tā pamatojas uz līgumiskām tiesībām uz atmaksu, kas izriet no līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punkta. Otrkārt, Komisija atsaucas uz atbildētāju nepamatotu iedzīvošanos Bürgerliches Gesetzbuch (Vācijas Civilkodekss, turpmāk tekstā - BGB) 812. panta nozīmē, kas paredz, ka tam, kurš trešās personas darbības rezultātā vai jebkādā citā veidā kaut ko iegūst uz trešo personu rēķina bez juridiska pamatojuma, ir pienākums to atdot atpakaļ.

A - Tiesības uz atmaksu, kas balstītas uz līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punktu

80. Līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punkts paredz - gadījumā, ja maksājumi, kas veikti atbilstoši projektam, pārsniedz kopējo finansiālo atbalstu, kas jāsniedz Komisijai, līgumslēdzējām ir pienākums nekavējoties atmaksāt starpību starp šiem maksājumiem un konkrēto atbalstu.

81. Par šā noteikuma piemērošanu šajā gadījumā pastāv divi jautājumi. Pirmkārt jānoskaidro, vai minētajā noteikumā paredzētais atmaksāšanas pienākums ir solidārs pienākums, vai arī tieši pretēji - atmaksu var prasīt tikai no tām līgumslēdzējām, kas faktiski saņēmušas Komisijas līdzekļus. Otrkārt jānoskaidro, kā aprēķināt kopējo finansiālo atbalstu, kas Komisijai jāizmaksā.

1. Par solidāro atbildību

82. Jēdziens līgumslēdzējas līguma otrajā lappusē definēts tādējādi, ka ar to saprot visas septiņas atbildētājas, kas noslēgušas līgumu ar Komisiju. Tomēr par to, kādas tad tieši sekas ir tam, ka Līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punktā ir izmantots šis jēdziens, ir izraisījis plašas pušu diskusijas.

83. Komisija uzskata, ka minētā jēdziena izmantošana norāda uz to, ka šajā noteikumā paredzētais atmaksāšanas pienākums attiecas uz visām līgumslēdzējām kopumā, nevis tikai uz tām, kas saņēmušas konkrētos avansa maksājumus. Komisija tādējādi varētu vērsties ar saviem prasījumiem pret katru no līgumslēdzējām, pieprasot atmaksāt pilnīgi visus avansa maksājumus.

84. Atbildētājas, tieši pretēji, uzsver, ka solidāra atbildība neizriet no tā vien, ka līgumā izmantots jēdziens līgumslēdzējas, un ka tad, ja pusēm būtu bijis nodoms paredzēt tādu atbildību, tas iepriekš būtu bijis jāizskaidro. Atbildētājas turklāt norāda, ka līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punktā iekļautais pienākums, ņemot vērā šā noteikuma precīzu formulējumu, ir tāds atmaksāšanas pienākums, kas saskaņā tieši ar šo jēdziena definīciju jāva domāt, ka summu, ko lūdz atmaksāt, iepriekš saņēmusi tā puse, kurai tā tiek pieprasīta.

85. Tā kā šis 23. panta 23.3 punkts pats par sevi nebija pietiekami skaidrs šajā sakarā, tas jāinterpretē, ņemot vērā citus līguma noteikumus, jo īpaši līguma 1. pantu.

86. Sākotnēji šķiet, ka minētais 1. panta 1.1 punkts pusēm uzliek kopīgu un solidāru (jointly and severally) pienākumu izpildīt līgumu saistībā ar I pielikumā paredzētajiem darbiem. Šis pienākums, kas jebkurā gadījumā, saskaņā ar šā noteikuma formulējumu, attiecas tikai uz darbu izpildi, bet nevis uz avansa maksājumu atmaksāšanu, ir stingri ierobežots tā paša panta 1.2 punktā.

87. Tādējādi līguma 1. panta 1.2 punkta otrais teikums atceļ jebkādu solidāru atbildību attiecībā uz avansa maksājumu atmaksāšanu, paredzot, ka līgumslēdzējai nav [...] jāatmaksā summas, kas jāatmaksā līgumslēdzējai, kuras darbība ir traucēta, ja vien tā pati nav veicinājusi šos darbības traucējumus.

88. No šīs analīzes izriet, ka līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punkts, kas interpretēts, ņemot vērā šā līguma 1. panta 1.2 punktu, līgumslēdzējai uzliek par pienākumu atmaksāt tikai tos avansa maksājumus, ko tā faktiski saņēmusi, ja vien nav pierādīts, ka šī pati līgumslēdzēja veicinājusi darbības traucējumus, kā rezultātā Komisijai radušās tiesības uz citai līgumslēdzējai izmaksātu avansa maksājumu atmaksāšanu. Pienākums pierādīt to, ka līgumslēdzēja veicinājusi šādus darbības traucējumus, noteikti uzlikts Komisijai kā prasītājai, kura atsaucas uz šiem darbības traucējumiem.

89. Komisija nav pierādījusi, ka AMI Semiconductor , Euram , Intracom vai Nordbank jebkādā veidā būtu veicinājušas citas līgumslēdzējas īpašus darbības traucējumus, kā rezultātā minētajai iestādei būtu radušās tiesības uz šīs citas līgumslēdzējas saņemto avansa maksājumu atmaksāšanu. Kā jau ģenerāladvokāte to norādījusi savu secinājumu 145. punktā, šajā gadījumā nepietiek ar vispārējiem apgalvojumiem par to, ka atbildētājas nav pietiekami sadarbojušās vai

ka tās nav izpildījušas pienākumu informēt Komisiju, pat ja tie ir daļēji pamatoti ar novērtējuma ziņojumiem.

90. Tādējādi jāatzīst, ka nevienai atbildētājai saskaņā ar līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punktu nav jāatmaksā summas, kas pārsniedz tās, kuras atbildētāja pati ir saņēmusi.

2. Par finanšu atbalsta aprēķināšanu, kas Komisijai jāizmaksā

91. Līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punkts tiesībām uz atmaksu izvirza nosacījumu, saskaņā ar kuru kopējam finansiālajam atbalstam, kas Komisijai jāizmaksā saskaņā ar projektu, jābūt mazākam par jau samaksātu avansa maksājumu summu. Izdarot šādu pieņēmumu, katrai atbildētājai jāatmaksā starpība starp avansa maksājumu, ko tā saņēmusi, un to izmaksu kompensāciju, uz kuru tai ir tiesības.

92. Savā prasības pieteikumā Komisija, kā tas norādīts šā sprieduma 35. punktā iekļautajā tabulā, pārrēķināja summas, kas, pēc tās domām, katrai atbildētājai atsevišķi bija jāatmaksā, ja netiek ņemta vērā solidārā atbildība. Minētās summas tika aprēķinātas, no summas, ko katra līgumslēdzēja saņēmusi no Komisijas, atņemot summas, kuras saistītas ar pakalpojumiem, ko pēdējā minētā apstiprinājusi, jo konkrētai līgumslēdzējai šie pakalpojumi bija jāsniedz atbilstoši līguma I pielikumā paredzētajam darbu sadalījumam.

93. Ņemot vērā to, ka Komisija atzina, ka Nordbank nebija saņēmusi nevienu pārskaitījumu un ka Intracom saņēmusi summu, kas mazāka par to, uz kuru tai bija tiesības, Komisija nevar no šīm divām atbildētājām prasīt nekādu atmaksu.

94. Skaidrs ir tas, ka AMI Semiconductor pavisam saņēma 26 743 eiro un ka Komisija pieņēma darbus par summu, kas nepārsniedza 26 214,55 eiro. Tādējādi maksimālā summa, kas šai sabiedrībai jāatmaksā, ir 528,45 eiro. Skaidrs ir arī tas, ka Euram saņēma 21 606 eiro un ka neviens no tās sniegtajiem pakalpojumiem netika apstiprināts.

95. Attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti pret šīm divām atbildētājām, Komisijai nav tiesību atteikties apstiprināt pakalpojumus vai izmaksu sarakstus, izsmeltoši nepamatojot minēto pakalpojumu nepiemēroto raksturu. Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, līguma īpašais raksturs, ja pieturas pie fakta, ka tas ir tāds līgums, kura mērķis ir pārskaitīt subsīdijas, bet kas neietver reālu kompensāciju minētajai iestādei, nedod pēdējai minētajai diskrecionāru varu šo pakalpojumu apstiprināšanai. Kā jau ģenerālvokāte to pamatoti norādījusi savu secinājumu 167. līdz 171. punktā, lai Komisijai varētu piešķirt tik lielas pilnvaras pieņemt vienpusēju lēmumu, līgumā šajā sakarā vajadzēja iekļaut atbilstošus noteikumus.

96. Tādējādi jāpārbauda, vai Komisijas atteikums apstiprināt pakalpojumus, kas bija jāsniedz AMI Semiconductor un Euram, ir pamatots. Kā jau ģenerālvokāte to norādījusi savu secinājumu 161. punktā, prāva pēc būtības attiecas uz pakalpojumiem Nr. 1.1 (Pilnīgs lietotāja noteiktu sistēmas funkciju un projekta specifikāciju kopums [Complete set of user-defined system functions and design specifications]), Nr. 1.2 (Pilnīgs tādu nākotnes programmatūras saskarņu projekta specifikāciju kopums, kas iekļaujas šo organizāciju tirdzniecības programmatūras vidē [Complete set of design specifications for future software interfaces to integrate with the commercial software environment of these organisations]) un Nr. 1.3 (Pilnīgs nākotnes darījumu partneru informācijas tehnoloģiju vides apraksts [Full description of future business partner's IT environment]), un noraidīti ir vienīgi šie trīs pakalpojumi, ko īstenojusi AMI Semiconductor vai Euram.

97. Komisija šo pakalpojumu noraidījumu pilnībā balstījusi uz ziņojumiem, kuros kontroles grupa izdarījusi secinājumus, ka tie noraidāmi. Attiecībā uz pierādījuma spēku, kas piemīt šiem ziņojumiem, uzreiz jānoraida Komisijas arguments, ka šie ziņojumi bija saistoši atbildētājām. Lai gan atbildētājas bija apstiprinājušas divu minētās iestādes piedāvāto kandidātu izvēli, ne līguma II pielikuma 8. pants vai kāds cits līguma noteikums, ne arī kādi apstākļi starp tām notikušajā saziņā nenorāda uz to, ka līguma pusēm būtu saistoši šīs grupas sagatavotie ziņojumi. Šāds saistošs spēks bija acīmredzami pretējs nostājai, ko šajā jautājumā pauda Komisija, kura tiesas sēdē apgalvoja, ka tā varēja šos ziņojumus noraidīt, ja vēlējās.

98. Otrajā kontroles ziņojumā kontroles grupa bija nolēmusi, ka attiecīgie pakalpojumi ir jānoraida. Ziņojumā bija norādīts, ka pakalpojums Nr. 1.1 ir ļoti nepilnīgs un nepietiekami sīki izstrādāts. Tajā arī tika atzīts, ka pakalpojums Nr. 1.2 un pakalpojums Nr. 1.3 nepastāv tāpēc, ka minētajai grupai iesniegtie dokumenti, atbilstoši to nosaukumiem, bija tikai kopsavilkumi, nevis pilnīgi dokumenti.

99. Šajos ziņojumos ir dažas neizskaidrotas pretrunas. Piemēram, attiecībā uz pakalpojumu Nr. 1.1 kontroles grupa kritizē to, ka finanšu nozares vai loģistikas nozares uzņēmumi, kaut arī tos pārstāv atbildētāju izveidotais konsorcijs, nav piedalījušies šā pakalpojuma īstenošanā. No līguma I pielikuma skaidri izriet, ka Nordbank vai Euram piedalīšanās minētajā pakalpojumā nebija paredzēta līgumā. Acīmredzot, kontroles grupa, novērtējot sniegto pakalpojumu atbilstību, šajā sakarā nav ņēmusi vērā līgumā paredzētos kritērijus, bet gan nepamatoti piemērojusi savus attiecīgos kritērijus.

100. Attiecībā uz pakalpojumu Nr. 1.3 Komisija tiesas sēdē norādīja, ka atbildētājas par to iesniegušas tikai vienu lappusi garu aprakstu, kas ir pretrunā tam, ko līgumā paredzēts veikt attiecībā uz šo pakalpojumu. Pirmajā mirklī nākas konstatēt pārsteidzošu atšķirību starp līguma I pielikuma 57. lappusē paredzētajiem četriem ar pusi vienas personas darba mēnešiem, kas noteikti šim pakalpojumam, un to, cik īsā laikā iesniegts ziņojums. Tomēr īsais termiņš, kādā iesniegts ziņojums, ne vienmēr nozīmē to, ka tas nav kvalitatīvs vai ka tas neatbilst līguma noteikumiem, kas ir vienīgie kritēriji, kuri jāņem vērā šajā gadījumā. Ja Komisijai pastāvēja šaubas par izmaksām, kas radušās saistībā ar pasākumu, tai vajadzēja apstrīdēt izmaksu sarakstus, ņemot vērā līguma II pielikuma 18. līdz 20. pantā izklāstītos kritērijus, nevis noraidīt pakalpojumu.

101. Lai varētu pamatot pakalpojuma noraidījumu, Komisijai īpaši jānorāda tie pakalpojuma aspekti, ko tā cenšas kritizēt, precizējot tos iemeslus, kuru dēļ, viņasprāt, tas neatbilst līguma noteikumiem. Šajā gadījumā ne kontroles ziņojumi, ne Komisijas prasības pieteikums nav pietiekami skaidrs šajā sakarā.

102. Tādējādi jānoraida Komisijas izvirzītie pamati, kas attiecas uz tiesībām uz atmaksu, kuras pamatotas ar līguma II pielikuma 23. panta 23.3 punkta noteikumiem. Jānoraida arī prasījums par procentiem, kas balstīts uz tā paša pielikuma 5. panta 5.4 punktu.

B - Tiesības uz atmaksu, kas balstītas uz BGB 812. pantu

103. Kā jau ģenerāldavokāte to pamatoti norādījusi savu secinājumu 185. punktā, lūgums atmaksāt nepamatoti izmaksātās summas, kas balstīts uz nepamatotu iedzīvošanos atbilstoši BGB 812. pantam, jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kuru dēļ tika noraidīts lūgums par atmaksu, kas balstīts uz līgumu. Tā kā nav iesniegti pierādījumi, ka saņemtie maksājumi pārsniedz līgumslēdzēju parādus, Komisija nav pierādījusi, ka pastāv nepamatota iedzīvošanās.

104. Tādējādi Komisijas iesniegtā prasība jānoraida pilnībā.

V - Par Intracom pretpasību

105. Savā pretpasībā Intracom norāda, ka tam ir tiesības uz to, lai Komisija uzņēmumam samaksātu 6022 eiro. Šī summa atbilst starpībai starp 10 362 eiro lielu avansa maksājumu, ko Interim faktiski pārskaitījusi InterTeam, un daļu no izmaksām par apstiprinātiem pakalpojumiem, ko segusi Intracom, kas, atbilstoši Komisijas aprēķinam, ir 16 384,09 eiro.

106. Intracom uzsver, ka Komisija nepamatoti iedzīvojusies, bet neprecizē šā lūguma juridisko pamatojumu.

107. Skaidrs ir tas, ka Komisija, veicot maksājumus par labu InterTeam, atbildētājām pārskaitījusi pietiekamus līdzekļus, lai segtu 6022 eiro maksājumu par labu Intracom. Līguma beigās InterTeam tika pārskaitīta 300 934 eiro liela summa, un šī summa netika pārskaitīta citām atbildētājām. Ņemot vērā to, ka, saskaņā ar līguma I pielikuma 6. lappusē iekļautajā veidlapā norādītajiem skaitļiem, InterTeam atbilstoši līgumam personīgi varēja saņemt maksājumus, kas nepārsniedz 153 500 eiro, minētā sabiedrība uz pārējo līgumslēdzēju rēķina ieguva summu, kas sasniedz vismaz 147 434 eiro.

108. Šajos apstākļos Komisija nav nepamatoti iedzīvojusies. Tādējādi Intracom pretpasība jānoraida.

Lēmums par izdevumiem

Par izdevumiem

109. Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, pusei, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījusi puse, kurai spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt izdevumus.

Rezolutīvā daļa

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Intracom SA Hellenic Telecommunications & Electronic Industry pretprasību noraidīt;
- 3) piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt izdevumus.